PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★NOVA SERIJA ★ BR.46 ★ 21. FEBRUAR 2013. GOD ★ BESPLATNO★

Obrazovanje - privilegija bogatih

PRIZOR SA JUČERAŠNJEG GENERALNOG ŠTRAJKA U GRČKOJ

Istraživanja pokazuju da visoko obrazovanje postaje dostupno samo deci iz više i srednje klase, dok se deca iz radničkih, seoskih, kao i romskih porodica sve više potiskuje sa fakulteta. Naime, u našem visokom školstvu postoji čitav niz mera koje iz godine u godinu sve više otežavaju onima iz siromašnijih slojeva upis i ostanak na fakutetima – paprene školarine, čije je povećanje najavljeno za narednu akademsku godinu, zatim plaćanje raznih taksa, nedovoljno mesta u studentskim domovima, skupe knjige potrebne za savladavanje gradiva, kao i sve stroži kriterijumi za zadržavanje mesta na budžetu.

Težeći da zadrži svoju društvenu moć tako što će pored kapitala preneti i druge društvene privilegije na svoje potomke, elita teži da uspostavi i kontrolu nad visokim obrazovanjem. Stoga nije čudno što deca direktora i bankara češće i lakše postaju i sama direktori ili bankari. Retke pojedince iz radničkih porodica koji se dokopaju visokog obrazovanja sistem će pokušati da nauči da s prezirom gledaju na pripadnike svoje nekadašnje klase i da više nisu jednaki sa „lenjivcima“ iz seljačkih i radničkih porodica. Tako viša klasa namerava da se samoodrži. Zato mora biti jasno da borba za besplatno i svima dostupno obrazovanje predstavlja važno polje šire borbe za slobodno društvo lišeno svakog oblika moći, u kome će svi biti ravnopravni. Takvu borbu moraju povesti deca radnika i seljaka.

Legalizovanje rada na crno

Izmene Zakona o radu predviđaju mogućnost osnivanja agencija za privremeno zapošljavanje radnika, rekla je Radmila Bukumirić – Katić, pomoćnica ministra rada i socijalnih pitanja. Prema njenim rečima, za ovo se najviše zalažu predstavnici Saveta stranih investitora. Sada naše tržište rada predstavlja rizik za investiranje, tako da je neophodno da se radnici kod poslodavaca angažuju po potrebi, za određeni broj dana, sati, namenski. Preduzetnici pri tom nemaju obavezu da prijavljuju ovakva lica, već da samo plate satnicu prema određenoj tarifi, a nemaju strah od inspekcije i visokih kazni zbog rada na crno – rekla je Katić – Bukumirić.

Statistika gladi u Srbiji

U Srbiji se godišnje potroši četiri kilograma goveđeg mesa, a u EU 16,9 kg - kaže Vojislav Stanković iz Privredne komore Srbije. Svinjetine potrošimo 17,3 kg, a EU po 45,3 kg. Manja je razlika u živinskom mesu, kod nas 17,2 kg godišnje po stanovnku, a u Evropi 23 kg. Kravljeg mleka popijemo po 57,8 litara, a Evropljani po 90,4 litra. Potrošnja putera u Srbiji je 200 grama godišnje po stanovniku, a u EU po 4,2 kilograma. U Srbiji se čak 43,2 odsto mesečnih primanja troši na hranu. Nigde u EU nije tako. Tamo u proseku 18 odsto primanja domaćinstva ide na hranu. U Makedoniji su cene oko 12 odsto niže od naših, a u Bugarskoj za oko dva odsto...

Nije nezakonito

Porodilje u Srbiji žive u strahu da li će ih dočekati staro radno mesto kada „zatvore bolovanje“. Ministarstvo rada je pre šest meseci dalo preporuku poslodavcima da ne otpuštaju trudnice, ali poslodavci, naravno, otpuštaju trudnice po isteku ugovora o radu. Otpuštanje trudnica nije čak ni nezakonito, jer se njime bavi samo preporuka. A gazde gledaju samo kako da uštede, za ljudski život njih nije briga. Problem, međutim, nije samo u otkazima već i u plaćanju porodiljskih naknada i bolovanja. Iako se među ovim ženama čuje da im plate često kasne i po nekoliko meseci, u Republičkom fondu za zdravstveno osiguranje i Ministarstvu rada tvrde da su isplate „redovne“.

“NERED JE DETE AUTORITETA I PRISILE. SLOBODA JE MAJKA REDA” (Aleksandar Berkman)

Pojačan nadzor i represija nad radnicima Francuske

Uvidevši da više ne može da kontroliše i umiruje radnike posredstvom birokrata iz svojih žutih sindikata, francuska država je taj posao prepustila policijskim tajnim službama

SUČELJAVANJE METALSKIH RADNIKA I PRIPADNIKA ŽANDARMERIJE

Francuske vlasti naredile su mobilizaciju tajnih službi i policije kako bi špijunirale radnike umešane u borbu protiv otpuštanja i zatvaranja fabrika. Policijska obaveštajna služba Francuske je krajem prošlog meseca dobila naređenje da detaljno ispita i prati situaciju i razvoj događaja u onim fabrikama i firmama u kojima preti izbijanje radničkih nemira usled zatvaranja ili gubitka radnih mesta. Naređeno im je da pažljivo prate radničke aktivnosti, posebno one koje bi se mogle odraziti na proizvodnju u slučaju radikalizacije sukoba. „U situaciji ekonomskog pada važno je da se drže pod kontrolom osetljiva preduzeća i sektori”, stoji u naredbi.

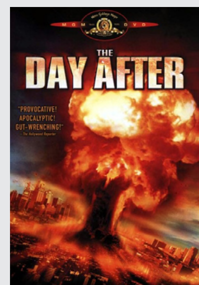
Manuel Vals, francuski ministar unutrašnjih poslova, izjavio je da je policija u stanju potpune pripravnosti radi nadziranja rastućeg nezadovoljstva i nemira među radnicima. „Ozlojeđenost prema društvu je ovde prisutna već godinama, zajedno s ostalim posledicama ekonomske i finansijske krize – nezaposlenošću, siromaštvom i otkazima”, izjavio je Vals, dodavši da su ove mere „neophodne” zbog rizika od „socijalnog kolapsa i eksplozije”. Vals je izdao naredbu policiji da prati situaciju u kompanijama u kojima se radnici bore kako bi zadržali posao, među kojima se posebno ističe „Pežo Sitroen” (koji je najavio ukidanje 8.000 radnih mesta tokom sledeće tri godine), „Reno” (koji planira da ukine 7.500 radnih mesta), „Goodyear”, rafinerija „Petroplus”, železara „Arselor Mital Floranž” i druge. Posebno je zanimljivo to što je Vals sasvim ispravno zapazio da radnička borba više neće moći da bude ublažavana i kontrolisana od strane birokratije postojećih žutih sindikata, budući da su „legalni” sindikati uveliko diskreditovani u očima radnika zbog izostanka ikakve namere da se bore protiv mera štednje nametnutih od strane vlasti.

U brojnim fabrikama trenutno su zaposleni pripadnici privatnog obezbeđenja čiji je zadatak da spreče akcije solidarnosti među radnicima ukoliko do njih dođe, budući da je pre oko dve nedelje oko 150.000 radnika izašlo na ulice Pariza i drugih gradova kako bi iskalili gnev prema merama štednje predsednika Fransoa Holanda.

Jasno je da se Francuska policija neće zadovoljiti samo nadziranjem radnika. Podsećamo da se više od 1.500 radnika železare „Arselor Mital” pre desetak dana okupilo ispred Evropskog parlamenta u Strazburu protestujući protiv zatvaranja pogona u Belgiji, Luksemburgu i Francuskoj. Specijalna policija je tad onemogućila pristup zgradi parlamenta blokadom svih ulica u rejonu od 300 metara oko parlamenta, tako da kolona demonstranata nije mogla da prođe tim delom grada, niti je njihovo skandiranje moglo da uznemiri birokrate u zgradi parlamenta. Neki od ogorčenih radnika pokušali su da se probiju, ali ih je dočekao policijski suzavac.

Preporučujemo film

The Day After (1983)

Na primeru gradića Lorensa u istočnom Kanzasu (koji se inače nalazi tačno na sredini SAD, dakle u sred ničega) pokazano je kakve bi bile posledice nuklearnog rata. Film obuhvata i narastanje tenzije između SAD i Sovjetskog saveza, početak rata i kratak period od par nedelja nakon razmene celokupnih nuklearnih arsenala. Na početku filma svi pojedinci čije sudbine pratimo su u neverici, misle da ipak neće doći do rata, da „oni gore“ neće dozvoliti da do toga dođe... Međutim kada rakete polete, nastupaju užas, šok i očaj, i kako bi Doroti rekla: „Toto, čini mi se da više nismo u Kanzasu“...

Threads (1984)

Britanski film o nuklearnom ratu, po mnogo čemu sličan filmu The Day After, ali bolji. Osim ličnih priča koje su dosta razrađene, u filmu se govori i o širem društvenom planu. Na primer korišćeni su pravi snimci uputstava „Protect and Survive“ koje je Britanska vlada pripremila za postupanje u slučaju nuklearnog rata (ova uputstva se mogu pogledati na internetu). Štaviše u filmu ljudi pokušavaju da se zaštite i ponašaju na načine opisane u ovim uputstvima, sa katastrofalnim posledicama. Takođe je dato i dosta statističkih podataka i predviđanja za slučaj opšteg nuklearnog rata, a prikazani su i pokušaji prilagođavanja državnog aparata novonastaloj situaciji, čega nema u filmu The Day After. I vremenski period koji je pokriven je duži, jer se na kraju govori i o stanju jednu deceniju nakon rata.

Convoy (1978)

Kamiondžije formiraju protestni konvoj da bi skrenuli pažnju na policijsko maltretiranje i podržali kolegu koji je pretučen u policijskom pritvoru.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Uništavanje industrije, nezaposlenost i strani investitori...

PROTESTI U SOFIJI

Zaposleni i nezaposleni moraju solidarno i odlučno da se suprotstave gazdama kako bi sprečili njihovo manipulisanje ,,rezervnom armijom rada". Kraće radno vreme će omogućiti da nema nezaposlenih, bez otpuštanja ili smanjenja plata onih koji rade – to moraju biti zahtevi svih progresivnih radničkih organizacija.

Ratovi, sankcije i bombardovanje devedesetih su, veoma često, korišćeni od strane vladajuće klase kako bi se opravdao dramatičan raspad industrije kod nas. Naravno, namerno izostavljajući da napomenu da je rat služio upravo za „prvobitnu akumulaciju kapitala" i stvaranje nove vladajuće klase – ratnih profitera i kriminalaca koji kroje život ovog društva od kada su ga uzjahali preko leševa stotina hiljada ljudi. No, novi podaci potvrđuju da sistematsko uništavanje industrije, koje za cilj ima prilagođavanje Srbije poziciji koja joj je dodeljena u svetskom sistemu – poziciji periferne ekonomije kapitalističkog poretka – nije zaustavljeno nakon promena 2000 godine. Naprotiv, prema nedavno objavljenim podacima, u poslednjoj deceniji Srbija je izgubila 350 hiljada industrijskih radnika! To je proizvod njihove privatizacije, njihove tranzicije, i njihovog puta ka boljoj budućnosti u Evropskoj uniji i NATO-u.

Činjenica da za svako novo radno mesto konkuriše i po nekoliko desetina, pa čak i stotina, nezaposlenih omogućava gazdama da se na najbrutalniji način ophode prema radničkim potrebama, ucenjujući nas pričama o tome da je svako od nas zamenjiv, i da mnogo drugih čeka da popuni upražnjeno radno mesto. To, naravno, nije daleko od istine - u jednoj se skrobari, za posao u privatnom preduzeću koje je trebalo da zaposli 150 radnika, prijavilo oko 3.000 nezaposlenih! Upravo je zato potrebno organizovati i zaposlene i nezaposlene, kako bi radničke organizacije imale snagu da se solidarno i odlučno suprotstave gazdama i da spreče njihovo manipulisanje „rezervnom armijom rada". Kraće radno vreme će omogućiti da nema nezaposlenih, bez otpuštanja ili smanjenja plata onih koji rade – to moraju biti zahtevi svih progresivnih radničkih organizacija.

Laž o stranim investitorima koji će pokrenuti proizvodnju se ponavlja već decenijama, a potrebno je samo pogledati kako su „strani investitori" (šifra za kapitalističke derikože iz drugih krajeva sveta) pomogli drugim zemljama istočnog bloka nakon otvaranja njihovih tržišta, i stupanja u proces „tranzicije". Fabrike koje su pokrenute služile su kao korak ka potpunom preseljavanju industrije na globalni istok. Radnici su dobijali priliku da se međusobno biju i nadmeću za poslove u firmama koje su trajale samo nekoliko godina, a zatim su nastavile svoje preseljavanje u regione u kojima je radna snaga plaćena još manje. Takav je slučaj bio sa železarom u Smederevu, a takav će biti slučaj, više je nego očigledno, i sa drugim „maštovitim" načinima za izlazak iz krize koje nam plasiraju političari.

Radnici i radnice u Srbiji treba da se ugledaju na braću i sestre na Balkanu i u čitavom svetu. Hrabri bugarski narod je masovnim i nasilnim protestima protiv povećanja cena struje i mera štednje naterao vladu Bojka Borisova da podnese ostavku. Naravno, pad vlade je samo početak. Da bi se sprečila globalna kapitalistička pljačka, potrebno je da se odlučnom borbom, masovnim demonstracijama i štrajkovima obori čitav lopovski poredak.

Ognjen Rašković

Da li ste znali

...da je globalna bankarska grupacija Goldman Saks, prilikom pada berze 2008. godine, napravila profit od 20,8 milijardi dolara direktno izvlačeći novac iz penzionih fondova?

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Generalni štrajk u Grčkoj

U Grčkoj je juče organizovan prvi generalni 24-časovni štrajk ove godine, koji je paralisao zemlju, a u Atini je došlo do sukoba policije i demonstranata. Zasad nema izveštaja o hapšenjima i povređenima. U centru Atine se okupilo oko 40.000 ljudi, koji su u dve protestne kolone krenuli ka zgradi parlamenta. Policija je ispaljivala suzavac tokom sukoba sa grupama mladića, koji su na policiju bacali kamenice i flaše. U Solunu je na ulice izašlo oko 17.000 demonstranata, a žestokih uličnih sukoba bilo je i u Heraklionu na Kritu.

Prvi generalni 24-časovni štrajk ove godine obustavio je domaće letove, feriboti su ostali u lukama, vozovi nisu saobraćali, nisu radile javne službe, kao ni državne škole i poreske službe. U bolnicama su dežurale samo hitne službe, sudovi nisu radili pošto su štrajkovali i advokati. Bili su zatvoreni čak i lokalni marketi, a štrajku su se pridružili i lekari i doktori u privatnim ordinacijama.

Velike demonstracije u Bugarskoj

Više desetina hiljada demonstranata žestoko je protestovalo 18. februara na ulicama Bugarske protiv desničarske vlade premijera Bojka Borisova. Nakon što su stigli pred zgradu parlamenta, demonstranti su se sukobili s interventnom policijom, a nekoliko prozora na zgradi je razbijeno kamenjem.

„Đankov je otišao, red je na Bojka", rekla je jedna demonstrantkinja misleći na ministra finansija koji je podneo ostavku prošle nedelje, kada su počeli veliki protesti protiv cena električne energije. Protesti su organizovani u gotovo svim većim gradovima širom zemlje. U gradu Varna, na obali Crnog mora, okupilo se takođe nekoliko hiljada demonstranata. Poslednje informacije govore kako je 11 osoba povređeno u sukobima u Sofiji. Ispred gradske skupštine u Varni 36-godišnji muškarac polio se benzinom i zapalio. U ponedeljak se takođe jedan muškarac zapalio u gradu Veliko Trnovo i umro od težine povreda. Upravo saznajemo da je vlada Bugarske podnela ostavku. Bojko Borisov, bivši telohranitelj, došao je na vlast 2009. najavljujući da će „iskoreniti korupciju" i „povećati standard građana".

Španija: Protesti protiv prinudnog iseljavanja iz stanova

Platforma žrtava iseljavanja i organizacija „Stop deložacijama" su, pod sloganom „Za pravo na stanovanje - Protiv finansijskog genocida!", prošle subote organizovali proteste u svim većim gradovima Španije.

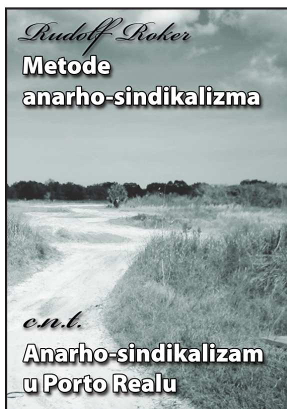
U Španiji se u proseku sprovede 526 deložacija dnevno. Budući da su se u 2012. deložacije uvećale za 15% u odnosu na 2011. narod Španije je shvatio ozbiljnost situacije, i od vlade traži ostanak u domovima, kao i odloženo plaćanje dugova. Banke su naravno neumoljive i sigurno će izvršiti veliki pritisak na zakonodavnu vlast da ne popusti. Španski mediji učestalo pišu o pojedincima, ali i celim porodicama, koji su sebi oduzeli život jer više nisu mogli da otplaćuju stambene kredite.

Centar za liberterske studije predstavlja:

R. Roker: Metode anarhosindikalizma

Ova brošura sadrži dve celine - Rokerov tekst u kome se izlažu metode anarhosindikalizma i njihov praktični značaj, i nekoliko izveštaja iz 1987. i 2004. o zbivanjima u španskim brodogradilištima u kojima su anarhosindikalisti u praksi primenjivali ove metode.

Publikacije CLS-a možeš naći u svim boljim knjižarama
ili naručiti direktno od nas:
e-mail: cls@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Cena: 150 din.

TRG SINTAGMA U ATINI, 20. FEBRUARA

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID
107264780

Uredništvo: Milan Lukić, Slobodan Stamenčić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000